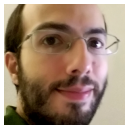
Amics

Per JoanM el dc., 16/09/2020 - 21:00

La foscor de la carretera ens dona inseguretat. De nit, tot sembla perillós, i necessitem punts de referència, ajudes que ens guiïn pel camí.

Viatjant per llargues carreteres sense llum solem trobar els reflectors: unes superfícies retroreflectants que delimiten els carrils de circulació i eviten accidents. Es tracta d'elements preparats per rebotar la llum que rebin sigui des de l'angle que sigui. Gràcies a ells, una mínima llum del vehicle proporciona visibilitat i orientació per cada tram de la carretera, estalviant l'energia que necessitarien les llums d'altres tipus.

Els amics solen ser així: s'escampen al llarg del nostre camí, i ens fan de contrast. La nostra pobra llum a vegades no arriba gaire enllà, però ells ens la retornen perquè puguem orientar-nos i saber cap a on conduir el vehicle. El nostre rostre, la nostra manera de ser, la veiem en la interacció amb ells. Com més n'hi ha per la via on circulem, més segurs i millor és el trajecte, més clar podem veure-hi. Sense ells i elles, sense aquestes amistats que ens salven de tants accidents, potser hauríem perdut la vida en un revolt.

Déu nostre, avui t'agraïm aquests retroreflectants, tants amics i amigues que tenen cura de nosaltres, per tal que no ens estimbem. Gràcies de tot cor.